

משווא בעיתונות

היום פזימות, מרביצים לנשים ומוציאים את הכסף על עארק, קלפים וש"ב. זה במיקרה הטוב. במיקרה הרע הם סתם רמאים.

מיליונרים, לעומת זאת, הם אנשים מכובדים, ורק לעתים רחוקות מאוד מרמים מישהו.

נניח שמפיץ הארץ באיזור מסויים, היה מתגלה כמי שניצל את עבודתו זו לצורך עסקי-סמים, שבהם הרוויח מיליונים. האם הכותרת שהארץ היה נותן היתה: "מפיץ הארץ סחר בס"מ" או אולי, "סוחר-סמים השתמש לצורך עסקיו בהפצת עיתון"?

דוגמה שלישית: מהי תחרות? עיתון ידיעות אחרונות הודיע כי, "בע"ל תחרות-הדלק מתנגדים להנהגת תחרות במחירי-הדלק." רק המורים, ש"מאמינים שבעלי-עסקים אוהבים, "תחרות חופשית" ושהיא טובה לעסקיהם, לא מבינים מדוע לא רוצים בעלי תחרות הדלק תחרות. הרבה יותר נוח להם

אבל מה שמעניין יותר מכל אלה הן ארבע המילים הראשונות בידיעה:

"עשרה בדווים וישראלי נעצרו."

מה זאת אומרת, עשרה בדואים וישראלי? ממתי בדואים הם לא ישראלים? לא אלה, זה כמובן מתאים למה שכתב דבר, באיזור הנגב חושב, ומי שיועד איך הולכים העניינים בעיתון, איך ידעה כזאת עוברת את העניינים של עורך-הלילה והמשכתב והמגיה, צריך להיות מודאג מאוד מהמילים שמפרסם עיתון דבר.

דוגמה שניה: מיהו מיליונר? שוב, לפני שבוע, פירסם עיתון אחר, הארץ, כתבה שנשאה את הכותרת: "נתמדי-סעי' העסיק פועלות." בכתבה הביא איש הארץ גזעון אלון, סיפורים של כמה אנשים שמקבלים קיצבות שהם לא זכאים להן מן הביטוח הלאומי. אחד מהם הוא בעל בית-מלאכה גדול לליפוף מנועים, המעסיק עובדים רבים, ושהכנסתו מסתכמת במאות-אלפי שק-

עכשיו, אחרי הבחירות, כבר יודע היטב שמה שכתוב בעיתונים לא מש"פיע באופן ישיר על מה שהעם חושב. אבל, אני הקטן חושב, שהצורה שבה מושגים הדברים בעיתונים משפיעה הרבה מאד על איך שהעם חושב, וזו סיבה טובה מאוד להעיק מבט בכמה דוגמות עזובות.

דוגמה ראשונה: מיהו האז-רח?

לפני שבוע, בערך, הלכו סיירי הסיירת

נעצרו השודים בתקיפת שוטרים תוך מניעת פיגועי עזים

מאת דני קיפר, סופר "דבר" בנגב
עשרה בדווים וישראלי נעצרו אתמול בחשד שתקפו שוטרים בעת ניסיון לפגוע עדר עזים בנגב. התקרית אירעה בשעה שפקחי הסיירת הירוקה של רשות שמר

דבר 22.11.81

הירוקה, גילו עזים של בדואים, החרימו אותם, ומכרו אותם לשחיטה, לפני ש"הגיעו צו של בית-המישפט, האוסר עליהם להחרים את העזים, והאוסר עליהם גם למכור אותן. עיתון פועלי-ארץ-ישראל, דבר, דיווח על התקרית הזאת, שגם המישטרה התערבה בה, נגד הצד הנכון, כרגיל. לא נגד הסיירת הירוקה שפעלה בניגוד לצו בית-המישפט, אלא נגד עשרת הבדואים והקיצוצניק שניסו למנוע את ההחרמה הבלתי-חוקית. על צו בית-המישפט לא דיווח כתב דבר בנגב, וברור לגמרי למי אהדתו נתונה.

חומרים מסתכלים על דגים, או לילה בתל-אביב

לילה אחד גירד לי באצבע והרמתי טלפון לחבר שלי, שמולי, שיש לו מקום משלו. "תיקח מוניית ותבוא אלי, ונלך למקום אחר ששם יש מלצרים שאני דלוק עליהם," אמר לי שמולי, זה מה ששיתתי, והלכנו למקום ההוא. משהו נחמד מאוד, המון חמורים יושבים מסביב לשולחנות ומסתכלים על הדגים. רק שתבינו עד איפה הגיעו הדברים בארצנו, ששמים אקוואריומים ובהם דגי-זהב משייטים במקום שולחנות. סייפר לי שמולי שלפני שבוע הוא היה שם במקום ההוא עם החבר מטבריה, ובטוב ליבם ביין הציע החבר מטבריה כל סכום, רק שיביאו לו דג זהב אחד כזה מטובן עם בצל על הצלחת - ככה שהיה רעב!

הקיצור המלצרי, שמולי היה דלוק עליה, נעדרה מהעבודה, ואנחנו הת-יישבנו על הבר והתחלנו לשלשל לגרון את היין. בינתיים הסתכלנו בכל מיני תופעות מסביב, כמו המחבט מיספר שניים רוקד עם השדים מיספר אחד, הקבלן מיספר ארבע מסתודד עם האסיר מיספר שש, ועוד דברים כאלה, והעברנו את הזמן נעים-נעים-נעים.

סביב שמולי כירכרו הרבה אנשים, נשים וטף, כי ראשית יש לו מקום משלו, ושנית הוא מוכר ככזה, ושלישית, כשהלכתי להיפרד מקצת שאריות של יין בשרותים, סיפר שמולי שאני כותב בעיתונים, והיה עליי. ככה עבר לו הלילה והגיע הבוקר, ורק כמה קליינטים נשארו ליד הבר, ושמולי הלך קצת על סכינים מילוליות עם אחד סטאשק שישב מהצד השני, שיש לו איה עסקים משונים באירופה, ומתברר שהוא ושמולי חברים עוד מ"השכונה".

ופיתאום באה גם המישטרה, שה"שימחה תהיה שלמה. סטאשק אמר משהו חריף והתבקש לנפק תעודת-זהות, שנבדקה בחוף עם המחשב המישטרי ונמצא שהכל בסדר. אבל, כשהחזרה תעודת-הזהות, מילמל איזה קליינט אחר, מוטי קוראים לו, משהו חריף והתבקש לבוא החוצה. כאן התחילו כולם להיות מודאגים, כי יצאו שמוטי והמישטרה מזמן לא ביחסים אי-אי-אי, ובעל המקום הודיע שאם יהיה כתוב בעיתונים שעצרו מישהו אצלו בעסק זה הסוף שלו, אז שמולי הלך החוצה להציל את מוטי, ובאמת הציל אותו, ומוטי חזר אל הוודקה שלו.

כאן התחממו העניינים, כששמולי ר"מז בגלוי שביגלל החטויות של סטאשק לקחה המישטרה החוצה את מוטי, ואילו שהוא הציל אותו מצפורני-החוק, ואילו סטאשק מצידו הזכיר מאורע מסויים

נתמך-הסעד העסיק פועלות

מאות אורחים מנסים להינות את הביטוח הלאומי וליהנות מקיצבת-סעד ללא הצדקה * מחלקת החקירות של המוסד חושפת לך פנים נוקר שער-החברות

הארץ 24.11.81

בעלי תחנות הדלק מתנגדים להנהגת תחרות במחירי הדלק

בין היתר יש להסדיר את מערכת האשראי והעמלות בין התחרות לבין תחנות הדלק, לאפשר לתחנות להוביל ב"עצמן את הדלק ולא באמצע עית חברות הדלק ולאפשר לכל תחנה לנהל מו"מ עם כל תחנות הדלק כדי להגביל

מאת אברהם דישון - בעלי תחנות הדלק הודיעו כי הם מתנגדים להחלטות משרד האנרגיה להפעיל החל מה'1 בינואר תחרות חופשית בענף הדלק, בכפופותה יוכל כל תחנת דלק למכור דלק במחיר שונה. כזכור, הידוע שר האנרגיה, החדשה, יצאה לרצונו של הממשלה להגביל

ידיעות אחרונות 25.11.81

כך, שהמחיר גבוה ואחיד, ומאפשר להם רווחים גבוהים. לשם מה תחרות? לא רק בעלי-תחנות לא רוצים תחרות. גם חברות-הדלק לא רוצות, כך נמסר בגוף הידיעה. גם הן לא רוצות להוריד מחירים.

אז מה לא בסדר בידיעה הזאת? בידיעה הכל בסדר. מה שמזוהר הוא, שאין לאיש הערות. מיטב העיתונאים הכלכליים שלנו, שיומם וליל יוצאים נגד התערבות הממשלה וקוראים לקצץ ב"תקציביה, ומגינים על "כלכלת השוק החופשי" וזועמים על 13 הוועדים ועל עובדי אל-על, לא אמרו אף פעם שבעלי תחנות-הדלק הם, "מחבלים", "בוגדי-טיים", ו"תופסים את המדינה בגרוחה", כשהם מכתיבים מחירים כרצונם. אין צורך לומר שגם ההסתדרות לא מוחה על זה. אחרי הכל, גם היא בעסקי הדלק, ולא-ידווקא מהצד של הצרכנים.

ליים לחודש, והוא שהעניק את הכותרת לכתבה. כל זה תופעה שצריך להוקיע, רק שיש בעייה אחת קטנה: האם אותו רמאי הוא נתמך-סעד? ואולי הוא מיל-יונר? האם הכותרת לא היתה צריכה להיות - סתם הצעה - "מיליונר בעל מוסך מרמה את הביטוח הלאומי"? אלא מה? מי שנתן את הכותרת, ידע למה מצפים רבים מהקוראים, ש"סבורים שנתמכי-הסעד הם סתם אנשים שלא רוצים לעבוד, כאלה שלובשים כל

בכל מדינה מתוקנת היה שר-האנרגיה מתפטר אילו חברו לממשלה לא היה מביא לידיעתו את פרטי המצאה הח"שובה ביותר בשטח האנרגיה מאז אייני-שטיין. בכל מדינה מתוקנת היה שר-השיכון מתפטר אילו הצליח מישרדו לבצע רק רבע מתוכניות השיכון והבינוי המתוכננות.

בכל מדינה מתוקנת היה שר-החקל"אות מתפטר לאחר שהתברר, כי הסיי"רת הירוקה שלו עוסקת בהשמדת עזים של חלק מהאזרחים. בכל מדינה מתוקנת היה שר-החוף מתפטר, כאשר מתברר שמדיניותו נש"נת על ההערכה שסרבנותן של הסרב-ניות תימשך.

בכל מדינה מתוקנת היה שר-התח"ב"ורה מתפטר, כאשר מתברר לו ששר אחר מנהל את חברת התעופה הלאומית, הנתונה למרותו שלו.

בכל מדינה מתוקנת היה שר-התעשייה מתפטר, כאשר מתברר לו שום סיכוי להניע את גלגלי המשק, והתעשייה מרוויחה רק מספסרות בבורסה. בכל מדינה מתוקנת היה שר-האוצר מתפטר, כאשר היה מתברר לו ש"בנקים, ולא מישרדו, הם שמנהלים את הכלכלה הלאומית.

בכל מדינה מתוקנת היה שר-החינוך מתפטר, כאשר מתברר לו ששיעור ה"אנאלפבתיות אינו יורד כלל. בכל מדינה מתוקנת היה שר-העבו-

בכל

מדינה

מתוקנת

בכל מדינה מתוקנת בעולם היה שר-הביטחון מתפטר לשמע ההצעה שצבא מדינתו ייהפך לאפסנאי מקומי של מעצמה זרה.

בכל מדינה מתוקנת היה שר-המיש"פטים מתפטר לשמע החלטת הממשלה, שכיבוד החוק יידחה לחודש אפריל.

בעבר הקרוב, כשהוא ומוטי היו במקום של שמולי, ושמולי לא רצה לתת להם שירות כמו שהם רגילים. מוטי התחיל להרגיש קצת לא נוח מהמילחמה הזאת על גבו והלך בלי לגמור את הוודקה ואז צילצלה למקום אשתו של קליינט אחד שישב שם, ואחר-כך נודע לי שבוע הוא לא הורשה לצאת מהבית.

עכשיו התחיל להיות שמה בכלל, וסטאשק פחות או יותר אמר לשמולי שהוא, שמולי, ציץ משהו עליו, על סטאשק, לשילטונות מסויים, ואילו שמולי מצידו אמר לסטאשק שהוא, סטאשק, יודע יפה שאילו שמולי היה פותח את הפה בעניין מסויים, הוי, מה שהיה קורה!

הקיצור, מילחמה קשה הלכה שם, ועוד יין הגיע, ועוד יוסקי, והדגים, משייטים להם באורות האקוואריום, ועד שיצאנו החוצה כבר נסע קו חמש.